

अपि च तत्रैव २४० अध्याये ।

“हादृशध्यानपर्यन्तं मनो ब्रह्मणि यो नरः ।
तुष्टे तु संयतो मुक्तः समाधिः सोऽभिधीयते ।
ध्येयमेव हि सर्वज्ञ ध्याता तद्व्ययतां गतः ।
पश्यति इतरहितं समाधिः स्मेऽभिधीयते ॥”
अथ च विष्णुपुराणे । ६ । ७ । ६० ।
“तस्यैव कल्पनाहीनं स्वरूपग्रहणं हि यत् ।
मनसा ध्यानविध्यां समाधिः सोऽभिधीयते ॥”
अथरच ।

“इमं गुणसमाहारमनात्मनः पश्यतः ।
अनाः प्रीतलता यस्य समाधिरिति कथ्यते ॥”

इति योगवाशिष्ठे उपश्रमप्रकरणम् ।
योगाङ्गविशेषः । यथा । समाधिरित्यु द्विविधः ।
सविकल्पको निर्विकल्पकश्चेति । तत्र सविकल्पको
नाम ज्ञातृज्ञानादिविकल्पलयापेक्षया द्वितीय-
वस्तुनि तदाकाराकारितायाश्चित्तवृत्तेरवस्थान-
म् । तदा तद्व्ययमज्ञादिभागेऽपि तद्व्ययवत्
हेतुभागेऽप्येते वस्तु भावते । तदुक्तमभियुक्तेः ।

“दृष्टि स्वरूपं गगनोपमं परं
यत्तद्विभातं त्वजमेकमवयवम् ।
अलेपकं सर्वगतं यददृश्यं
तदेव चाहं सततं विसृज्यम् ॥
दृष्टिस्तु शुद्धोऽहमविक्रियात्मको
न मेऽस्ति बहो न च मे विमोचः ॥”

रत्नादि ॥३॥

निर्विकल्पकस्तु । ज्ञातृज्ञानादिभेदलयापेक्षया
द्वितीयवस्तुनि तदाकाराकारिताया उद्धृत-
रतितरामेकीभावेनावस्थानम् । तदा तु जला-
काराकारितलवस्थानवभासेन जलमात्रवभास-
वद्वितीयवत्त्वाकाराकारितचित्तवृत्तानवभासे-
नाद्वितीयवस्तुमात्रमेवावभासते । ततश्चास्य
सुषुप्तिस्वप्नेदृशका न भवति उभयत्र वृत्तभागे
समानेऽपि तत्तद्व्ययवत्त्वावभासेनानयोर्भेदोप-
पत्तेः ॥ अस्याङ्गानि । यमनियमासनप्राणायाम-
प्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयः । तत्र अहिंसा-
सत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाः यमाः । १ । शौच-
सन्तोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः । २
करचरणादिसंस्थानविशेषलक्षणाणि पञ्चसंस्ति-
कादीनि आसनानि । ३ । रेचकपूरककुम्भक-
कल्पनाः प्राणनिरुद्धोपायाः प्राणायामाः । ४ ।
इन्द्रियाणां स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहारः प्रत्या-
हारः । ५ । अद्वितीयवस्तुस्वरूपरिन्नधारणं
धारणा । ६ । तत्राद्वितीयवस्तुनि विच्छिद्य
विच्छिद्य अनरिन्नवृत्तिप्रवाहो ध्यानम् । ७ ।
समाधिरित्यु उक्तः सविकल्पक एव । ८ । एव-
मस्याङ्गानि निर्विकल्पकस्य लयविलेपकषाय-
रसास्वादलक्षणखलारो विघ्नाः सम्भवन्ति ।
नयस्तावत् अखण्डवस्त्वनवलम्बनेन चित्तवृत्ते-
र्निर्हा । १ । अखण्डवस्त्वनवलम्बनेन चित्तवृत्ते-
रन्यावस्त्वनेन विच्छेपः । २ । लयविलेपभावेऽपि
चित्तवृत्ते रामादिवासनया क्लृप्तीभावात्
अखण्डवस्त्वनवलम्बनं कषायः । ३ । अखण्ड-

वस्त्वनवलम्बनेनापि चित्तवृत्तेः सविकल्पानन्दा-
स्वादनं रसास्वादः । समाधारणसमये सवि-
कल्पानन्दास्वादनं वा । ४ । अनेन विघ्नचतु-
ष्टयेन रहितं चित्तं निर्वातद्वीपवद्वत्त्वं स-
ख्यलक्षितमनात्मवतिष्ठते यदा तदा निर्वि-
कल्पकः समाधिरित्युच्यते ॥ ५ ॥ तदुक्तम् ।
“जये सन्तोषधेतु चित्तं विघ्नान् शमयेत् पुनः ।
सकषायं विनाशनीयात् शमप्राप्तं न चालयेत् ॥
नास्वादयेत्तत्र तत्र निःसङ्गः प्रज्ञया भवेत् ॥”
इत्यादि । यथा द्वीपो निवातस्थो नेङ्गते
इत्यादि च । इति श्रीसदानन्दयोगीन्द्रविरचित-
वेदान्तसारः । (स्वनामख्यातवैश्वविशेषः । अयं
हि महाभाष्यमाराध्य परं ज्ञानमकभत् । अस्य
विशेषवृत्तान्तस्तु देवीमाहात्म्यो द्रष्टव्यः ॥)

समाधिस्तु, चि, (समाधौ तिष्ठतीति । स्था + कः ।)

समाधियुक्तः । यथा,—

“मनः संकल्परहितमिन्द्रियार्थान्निवन्तयम् ।
यस्य लक्ष्मि संजीवं समाधिस्तुः स कीर्तितः ।
ध्यायतः परमात्मानमात्मज्ञं यस्य योगिनः ।
मनस्तद्व्ययतां याति समाधिस्तुः स कीर्तितः ॥”

इति गारुडं गीतासारे २४० अध्यायः ॥

समानं, चि, (समानोति सव्यक्प्रकारेण प्राप्ति-
तीति । सम + आ + अन + क्तुः । यदा, समानं
मानमस्य । समानस्य च्छन्दसीति सः ।) सत् ।
समम् । यथा, रघुः । २ । ७४ ।

“भूमे भुजङ्गेन्यसमानसारे
भूयः स भूमेधुरमाससङ्गः ॥”

एकम् । इति मेदिनी । (यथा, भट्टः । १४४० ।

“नोपगच्छेत् प्रमत्तोऽपि स्निग्धमार्गवदृष्टेः ।

समानश्रयने चैव न श्रयौत तया सह ॥” ॥

मानेन सह वर्तमानमिति विग्रहे गर्वसहि-
तश्च । यथा, भागवते । १ । १६ । ३६ ।

“क्षेप्यं समानमहरत् मधुमानिनीनां

रोमोत्सवो मम यद्विचित्राङ्गतायाः ॥”

समानः, पुं, (समन्तादनिर्गमनेति । सम + अन +
घञ् ।) शरीरस्थवाङ्मविशेषः । स तु नाभि-
संस्थितः । इत्यमरभरतौ । (यथा,—

“हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभि-

संस्थितः ॥”)

वर्णभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ सत् एकस्थानो-
च्चायं वर्णः । यथा । साम्यल्लेखानलम् । इति
सुश्रुतबोध्याकरणांम् ।

समानकाजोनः, चि, (समानकावे भवः । समान-
काल + क्तुः ।) तुल्यकालोत्पत्तिकः । यथा ।

गोषु दुह्यमानास्तु आगतः दुग्धास्वागत इत्यादौ
समानकाजोनत्वं भावते । तेन गोविषयकवर्त-
मानदोहनकाजोनममनादुत्पन्नकतिमान् । एवं
गोविषयकातीतदोहनसमानकाजोनातीतमम-
नादुत्पन्नकतिमानिति बोधः । इति सार-
मङ्गरी ॥

समानोदकः, पुं, (समानं एकं तर्पणकावे देय-
सुदनं यस्य ।) एकोदकः । स तु ज्ञाति-

विशेषः । तर्पणे समानं एकसुदकमस्य । यथा,
“चारो नङ्गः समो नस्तु खणनज्ञातिवाग्वाः ।
सकुल्यबन्धुदायादखसमानोदका अपि ॥”

इति जटाधरः ॥

स तु चतुर्दशपुरुषपर्यन्तः जन्मनामस्तुति-
पर्यन्तश्च । तत्र आद्यस्यैकादशपुरुषावधि-
चतुर्दशपुरुषपर्यन्तस्याशौचं पश्चिमी द्वितीय-
स्यैकाहः । यथा । उदकज्जियामभिज्ञान पार-
स्करः । सर्वे ज्ञातयो भावयन्ति । आसप्त-
मादृशमाहा समावयामवासेन यावत् सन्त्य-
मशुसरेयुर्वा इति भावयन्ति निष्पादयन्ति
अत्र यावत् सन्त्यमशुसरेयुरेककुलजाता वय-
मिति स्मरणं भवतीत्यनेनैव सर्वेषामुदकदाने
प्राप्ते यदासप्तमादृशमादुक्तं तत्सन्निकर्षेतर-
तन्म्येनाशौचभेदेऽप्युदककर्म समानार्थमिति ।
अशौचभेदस्तु सप्तमपुरुषपर्यन्तं सपिण्डाह-
श्रावः । ततश्च दृशमपुरुषपर्यन्तं ऋहः ।
तथा च विष्णुदृष्टस्योति ।

“दृशाग्नेन सपिण्डास्तु शुश्रून्ति न्यतस्तत्के ।

चिराच्चेन सकुल्यास्तु ज्ञात्वा शुश्रून्ति

गोत्रजाः ॥”

ततश्चतुर्दशपुरुषपर्यन्तं पश्चिमी ततश्च जन्मना-
मस्तुतिपर्यन्तमेकाहः । तथा च मिताचारा-
विवादचिन्तामण्योर्बृहन्मनुः ।

“सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते ।

समानोदकभावस्तु निवर्ततेऽतुर्दृशात् ॥

जन्मनामस्तुतेरेके तत्परं गोत्रसुच्यते ॥”

अत्र समानोदकत्वे द्विविधे पूर्वच गोत्रमः
पश्चिमीमसपिण्डे । परच हारीतः । मातामहे
चिराच्चं स्यादेकाहस्वसपिण्डके इति । अत्रैव
गोत्रजानामहः स्मृतमिति जाबालवचनम्
ततः परं सर्वथा समानोदकतानिष्ठतेः ज्ञान-
मात्रसिद्धिं ज्ञात्वा शुश्रून्ति गोत्रजा इति दृह-
स्युक्तत्वादिति । इति शुद्धितत्त्वम् ॥

समानोदक्यः, पुं, (समाने उदरे श्रयितः । “समा-
नोदरे श्रयित औ चोदातः ॥” ४।१।२०० ।

इति यत् । “विभागेदरे ॥” ६ । ३ । ८८ । इति

पक्षे वादेशो न ।) सहीदरः । इत्यमरः ॥

(यथा, भट्टः । ७ । ८६ ।

“समानोदक्यमस्माकं जटायुश्च सुधादरात् ॥”)

समापः, पुं, (समा आपो यजिन् । ऋक्पूरकः ।

“समाप ईवे प्रतिषेधो वक्तव्यः ॥” ६।३।६७ ।

इत्यस्य वार्तिकोक्ता ईत्वप्रतिषेधः ।) देवयज-
नम् । इति सुश्रुतबोध्याकरणांम् ॥

समापकः, चि, समापनकर्ता । समापयति यः

संपूर्वापघातोर्लक्षप्रत्ययेन दिव्यमः । यथा,—

“आख्यातास्तिवाद्यस्तेषां च प्रधानत्वं वाक्-
समापकत्वात् ॥” इति दुर्गादासः ॥

समापनं, स्त्री, (सम् + आप् + क्तुः ।) परिच्छेदः ।

समाप्तिः । (यथा, भट्टः । ५ । ८८ ।

“आदिष्टी नोदकं कुण्यादाव्रतस्य समापनात् ॥

समाप्ते वृदकं क्त्वा चिराच्चेनैव शुश्रूति ॥”)